

696/2007, parla dels requisits de titulació, però es veu que n'hi havien professors que, sense tindre eixos requisits de titulació, han estat donant classes.

Després, hem de parlar de la modalitat dels contractes, perquè ens trobem que la normativa estatal diu que la modalitat dependrà de les necessitats dels centres públics, i això ho determina l'administració educativa. Però ens trobem en un conveni col·lectiu que no diu això, i estableix per a començar, parlant també de privilegis, que la jornada completa de primària serà quan tingues 18 hores lectives per als professors de religió, quan per a la resta de docents són 25 hores lectives. Privilegi.

En secundària, en tretze hores lectives ja tens assignada la jornada completa i cobres, per tant, el cent per cent. Però de la resta de docents, vint hores lectives, que a més cal fer després les permanències. Privilegi. En menys hores lectives, en molts menys alumnes, se cobra el mateix salari. Privilegi.

Però és que, anant més enllà, analitzant la documentació ens trobem que, a banda del que arreplega el conveni col·lectiu, que és un escàndol –i jo li demane que això se revise, per acabar en eixos privilegis–, que el 22 de maig del 2015, dos dies abans de les eleccions autonòmiques, el director general de centres de l'anterior govern signa una instrucció que el que amaga és un acord on s'arreglen més privilegis, en serioses conseqüències econòmiques per a les arques públiques. Clar, i això és al qual alguns li diuen bona gestió.

Doncs bé, açò no és bona gestió. Açò és garantir privilegis per a determinats col·lectius que amaguen acords en determinades entitats religioses. Bé, jo l'informe que hui, 21 de setembre, ja n'hi ha una sentència del Tribunal de Justícia d'Extremadura que diu que l'administració pot determinar la càrrega horària, pot reduir la càrrega lectiva perquè és obligatòria donar l'opció, però el que no està fixat és quina és eixa càrrega lectiva. I no n'hi ha cap vulneració de la llibertat religiosa.

Doncs bé, hem de gestionar bé els recursos, sense privilegis. Revise'ls perquè nosaltres hem de ficar un punt i apart del que n'hi ha hagut fins ara.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor conseller... Molt bé, ho agraïm, crec que estan en sintonia.

Per tant, passarem a la següent pregunta, que és la que formula la diputada Mercedes Ventura, a la qual li demane que demane la paraula. Polse vosté. Val.

La senyora Ventura Campos:

Moltes gràcies.

El senyor president:

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Ventura Campos:

Moltes gràcies.

Señor *conseller*, en el Decreto 127/2012 se hace mención que el Consell deberá incluir medidas organizativas y pedagógicas que garanticen el derecho a los padres, las madres y los representantes legales del alumnado a elegir la lengua cooficial a la que se vincularán los diferentes ámbitos de actuación. Es más, si nos vamos al artículo 5.1 de este decreto, se indica que los programas lingüísticos deberán adaptarse al alumnado y a sus diferencias individuales, reconociendo las potencialidades de cada uno y sus necesidades específicas.

Por otro lado, la Orden 88/2014, que desarrolla el procedimiento de autorización al proyecto lingüístico de centro, estableciendo el decreto 2012, dejaba claro que se debería realizar un tratamiento lingüístico diferenciado en aquellos casos que se solicite. Bueno, pues leyendo las instrucciones en materia de ordenación académica, de organización de la actividad docente, publicada el 1 de julio para estudios no universitarios, nos hemos encontrado que no aparece en ningún apartado la referencia sobre el procedimiento de solicitud del tratamiento lingüístico diferenciado.

Por este motivo, me gustaría preguntarle: ¿por qué se ha eliminado el procedimiento de solicitud de tratamiento lingüístico diferenciado en esta resolución?

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller, té vosté la paraula. Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president, i gràcies també a la diputada per la seua pregunta.

El motiu és molt senzill i clar, vosté mateix ha llegit part de la normativa, i és que el tractament lingüístic diferenciat no apareix en ninguna normativa en vigor ni estatal ni autonòmica, més que per a aquells que tinguen necessitats específiques de suport educatiu, i això està garantit. Per tant, com ja apareix en el tractament lingüístic diferenciat per a aquells que tinguen necessitats específiques de suport educatiu i la normativa estatal i autonòmica regula això, no hi ha ninguna necessitat de tornar a sobrerregular, tornar a escriure-ho en les instruccions.

Ja està en vigor i per tant nosaltres el que fem és evidentment respectar eixa legalitat. Però és la que està en vigor i no cal tornar a escriure-ho en les instruccions. Simplement per això.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Diputada Mercedes Ventura, té vosté la paraula.

La senyora Ventura Campos:

Muchas gracias.

Me gusta la respuesta que usted me ha dado, porque en anteriores resoluciones no se hacía ningún tipo de mención si el tratamiento lingüístico diferenciado se hacía al alumnado con necesidades específicas de apoyo educativo o a otro alumno que viniera de otras comunidades.

Si nos vamos a las resoluciones anteriores, por ejemplo a la de 12 de junio del 2015, y la del 15, indicaba que, si los representantes legales del alumnado desean que este reciba un tratamiento lingüístico distinto al previsto por el centro, lo manifestarán en un plazo de treinta días a partir del inicio de las clases. Y esta solicitud se hará individualmente y por escrito a la dirección del centro para que adopte las medidas oportunas.

Primero, me llama la atención que no se especifica y ahora sí que especifica usted, e indica que no lo han puesto en esta resolución. Pero, por otro lado también me llama la atención porque usted... Bueno, opino lo mismo que decía la diputada Beatriz Gascó, que usted no ofrece información. ¿Por qué? ¿Por qué digo esto? Porque me gustaría conocer cómo lo van a solicitar los padres si no conocen el procedimiento para solicitarlo.

Y además, ¿qué instrucciones les dan ustedes a los centros educativos para que lo lleven a cabo? No existe. Hay una ambigüedad informativa. No lo saben ni los inspectores de educación, ni los docentes, y lo sé de primera mano. Por otro lado, yo cuando lo leí dije: «Claro, como quieren ir desarrollando un modelo plurilingüe, están con su nuevo decreto, pues les viene muy bien eliminarlo.» No sé cuál será la finalidad. Me gustaría también que me lo indicara.

En esta línea, me gustaría conocer si aquel alumnado, por ejemplo (*inintel·ligible*) ... en otros años, que vienen de otras comunidades autónomas, o por ejemplo vienen de otros países, y desean solicitar el tratamiento lingüístico diferenciado, que lo podían solicitar, si lo pueden solicitar ahora. Porque, como bien sabemos, esto es una medida de compensación para que el alumnado se vaya adaptando a la cultura de idioma de nuestra comunidad poco a poco.

¿Será posible? ¿Será posible esta situación o nos va a pasar lo mismo que le pasó, por ejemplo, en el 2010 a una alumna, a Natalia? Fue muy sonado que a Natalia sus padres solicitaban que se le llevara a cabo el tratamiento lingüístico diferenciado, y en la anterior legislatura que estaba el Partido Popular, hubo ahí un revuelo de que, como estaba fuera de plazo, pues no le daban el tratamiento lingüístico

diferenciado. Después, el STEPV y la Escola Valenciana criticaron que esta persona, esta chica, o esta familia, solicitar tal tratamiento. Esas son algunas de las preguntas que yo me hago.

Después, aprovechando los minutos, viendo el modelo de plurilingüismo, me llama la atención que usted hable de un modelo de consenso, y no nos ha pedido participación a los diferentes grupos parlamentarios. Si ustedes quieren hacer un decreto por consenso, lo primero que pueden hacer es dialogar con los diferentes grupos. Y cuando me lo leí ayer pues sinceramente me llamó la atención, pero a nivel negativo...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Ventura Campos:

...porque me gustaría que nos explicara y que se reuniera con nosotros en el tema de los diferentes niveles a nivel de los centros.

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies també, diputada, per les seues preguntes.

Tots aquells que complixquen els requisits per a poder ser aplicat este tractament diferenciado, és a dir, aquells que siguen alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, ho tindran. I no busque fantasmes on no n'hi ha, ja li ho dic. No se preocupe que no n'hi ha res ocult. No l'hem posat pel que déiem, és una sistematització simplement de les instruccions més bàsiques, però no cal reescriure les normatives totes les vegades. Més que res, perquè volem simplificar-les, volem que com més senzill siga, millor eixes instruccions també, perquè es puguen aplicar de forma més senzilla pel conjunt dels equips directius, bàsicament, i del conjunt del professorat.

Per tant, tot allò que està en vigor continua. Nosaltres no hem llevat res en eixe sentit. El que hem fet és sistematitzar unes instruccions que siguen més clares, més entenedores, i per eixe fet és el que no estan constatades en eixe punt. Per tant, no tinga cap dubte que aquells que ho necessiten,

segons el que marca la legislació actual, doncs ho tindran. Val? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a l'última pregunta, 541, que formula l'Il·lustre diputat Antonio Estañ. Senyor Estañ, demane vosté. Val. Quan vullga.

El senyor Estañ García:

Bona vesprada, conseller.

Pocas cosas han generado más rechazo en la comunidad educativa y fuera de ella que el rechazo a la LOMCE y a la ley Wert. Un rechazo social que llevó a este señor a ser el ministro peor valorado de la democracia y también a París como recompensa. Uno de los grandes crímenes de esta ley, aparte de la subida de tasas, de ser excluyente y de ser mercantilista, es el papel que le concede a la filosofía, que dejará de ser a partir de este curso una materia obligatoria, al comenzar a aplicarse la LOMCE en segundo de bachiller.

Ante este ataque a nuestra formación y este ataque a nuestra cultura, algunas comunidades blindaron la asignatura, nueve en total, de una forma u otra, garantizando que se cursará obligatoriamente este año. La primera pregunta, por tanto, que podríamos plantearle es por qué nuestra comunidad no se encuentra junto con Andalucía, Cataluña o Asturias en esta defensa.

En primer lugar, por cuestiones formativas, como digo, dada la importancia que tiene un estudio de las ideas que nos han traído hasta aquí, que nos hacen comprender nuestro mundo y que nos dan herramientas para transformarlo y nos hacen pensar qué significa eso de democracia, libertad o dignidad, en un tiempo de desfachatez intelectual.

Y en segundo lugar, por el agravio comparativo que sufrirán los alumnos de nuestra comunidad, en comparación con los de Andalucía, Cataluña o Asturias, ya que estos sí que tienen la asignatura de Historia de la Filosofía, irán a la evaluación final de bachillerato mucho más preparados que los de nuestra comunidad, donde muchos estudiantes habrán estado un año sin saber nada de la asignatura, aunque tendrá que examinarse de ella.

Aunque somos conscientes, hablando de chapuzas y de caos, de que quizá la reválida no se pueda aplicar este año, porque el ministerio no ha nombrado al consejo de educación, que debe convocarlos, esto no debe hacer que nos confiemos, ni mucho menos bajemos la presión, ya que de hacerse esta reválida, la nota sí contaría para ingreso en la universidad, cuando ya las tasas han expulsado además a los compañeros y compañeras.

Desde nuestro grupo pensamos que nuestra comunidad debería situarse frente a los que entienden la educación como una simple adaptación a lo que nos dictan intereses no

elegidos y a costa de una educación que potencie la reflexión y la crítica y para eso necesitamos una filosofía viva, no sólo en los colegios y en los institutos sino capaz de abordar problemas presentes y futuros.

Así que, ¿cómo pretende la *conselleria* solucionar estos problemas para nuestros alumnos y cómo pretende ayudar a defender la filosofía e impedir que lo que nos quieren menos formados y menos críticos lo consigan?

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Senyor conseller. Té vosté la paraula. Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies també al senyor Estañ, que és diputat. És cert, compartim el que la llei no sé què ha fet i el que és el malestar i la preocupació sobre la situació que es planteja i el que es planteja es deriva de la seua pregunta. És més, sabent el seu coneixement del cas i que demostra cada dia també com a diputat. En estos moments el cert és que encara no sabem les característiques de la prova final de batxillerat. Vosté ho ha dit també. I, per tant, encara no sabem exactament com seran eixes proves.

Nosaltres ja estem treballant. Com he dit s'ha d'estar alerta i per tant estem ja... Ja hem convocat a les comissions perquè es tracte de com voldríem nosaltres fer-ho. Es va publicar un decret del 29 de juliol però que no concreta. Nosaltres el que volem és, evidentment, fer que estos alumnes no estiguem agraviats i que no tinguen problemes. Per tant, garantim que no tinguen eixos problemes en l'aplicació de les proves que nosaltres farem, en eixa reunió que ja hem convocat als diferents ens que estan involucrats en la temàtica dels exàmens per a l'accés a la universitat.

No ens agrada, no ens agrada la LOMQE. No ens agrada a la gent. Volem que es derogue. Ho hem dit. Hem estat dient-li ho al ministre, hem estat als carrers, hem estat també parlant amb el conjunt del territori, hem estat amb la resta de consellers i conselleres dient que no la volem, dient que s'ha de derogar i, precisament, això és el que volíem que haguera passat en este transcurs d'este any, no? Que s'haguera derogat la LOMQE per un nou govern a Madrid. Un nou govern a l'estat que necessitem com l'aigua i que deuríem tindre ja. Precisament per això, pensant que podíem tindre ja un nou govern, no vam canviar el decret de currículum. No el vam canviar pensant que anàvem a tindre un nou govern

I és precisament per això que no s'ha fet efectiu eixe blindatge que vosté demanava. Però sí que anem a canviar-lo, el decret. Més enllà ja de si n'hi haja nou govern o no, l'anem a canviar durant este curs i, per tant, adaptarem, millorarem i